

عنوان پایان‌نامه: رابطه میان یادگیری سازمانی و آمادگی کارکنان برای تغییر در شرکت‌های بیمه

استاد راهنما: دکتر سید علی اکبر افجه

استاد مشاور: دکتر مقصود امیری

دانشجو: ندا رضایی ایبانه

چکیده: سازمان‌هایی که به دنبال ادامه حیات و حفظ سهم بازار خود هستند باید تغییرات محیطی را نظارت کنند و شرایط لازم را برای ایجاد تغییر مهیا کنند. اینکه چه عواملی سبب تسهیل در ایجاد تغییر می‌شود و چه عواملی مانعی برای آن است همیشه مورد سؤال تحقیقات گوناگون بوده است. یکی از این دیدگاه‌ها بر تأثیر یادگیری سازمانی بر آمادگی برای تغییر تمرکز می‌کند. سازمان‌ها از طریق یادگیری می‌توانند همواره وضعیت خود را نسبت به تغییرات محیطی پویاتر کنند و در مقابل ایجاد تغییر مهیاتر باشند. با توجه به اهمیت سازمان یادگیرنده و آمادگی برای تغییر، تحقیق حاضر با هدف بررسی ارتباط بین یادگیری سازمانی و آمادگی برای تغییر با توجه به ویژگی‌های سازمان یادگیرنده در صنعت بیمه انجام گرفته است.

جامعه آماری این تحقیق شرکت‌های بیمه خصوصی در ایران هستند. تعداد ۱۳۱ نفر از مدیران این شرکت‌ها به عنوان نمونه انتخاب گردید. برای جمع‌آوری داده‌ها از پرسشنامه ابعاد سازمان یادگیرنده واتکینز و مارسیک و نیز از پرسشنامه تغییر دانهام و همکاران استفاده گردید. برای آزمون فرضیه‌ها با توجه به داده‌های پرسشنامه از آزمون‌های کولموگروف-اسمیرنوف، آزمون t-استیودنت و آزمون معادلات ساختاری استفاده شد. یافته‌ها حاکی از وجود فرهنگ یادگیری سازمانی در شرکت‌های بیمه است به این دلیل که ابعاد مختلف یادگیری سازمانی در شرکت‌های بیمه در وضعیت بالاتر از متوسط قرار دارند. در کل با توجه به نتایج بدست آمده از آزمون فرضیه‌ها و همچنین با در نظر گرفتن ضریب رگرسیون استاندارد می‌توان استدلال کرد که ارتباط بین یادگیری سازمانی و آمادگی برای تغییر در شرکت‌های بیمه خصوصی در وضعیت مطلوبی قرار ندارد. به خصوص در ارتباط با بعد تحقیق و گفتگو برای آمادگی برای تغییر که یکی از ابعاد مهم مدل است. این بعد در مورد شرکت‌های بیمه به نظر خیلی مورد توجه واقع نشده است و یا اعتقادی بر برقراری رابطه بین این دو متغیر وجود ندارد.